

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/354/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612209809
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612209809.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: Mgr. R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/X, F. Z. - S., o zaplatenie 3.503,84 eura s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/308/2012-73 zo dňa 25. apríla 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/308/2012-80 zo dňa 27. mája 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku, ktorým sa žaloba vo zvyšnej časti zamietla a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.319,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z označenej sumy od 26.03.2011 do zaplatenia, s povolením žalovanému splácať tento dlh v mesačných splátkach vo výške 300 eur, zostáva **n e d o t k n u t ý**.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.319,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.319,39 eura od 26.03.2011 do zaplatenia, ktorú sumu povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach po 300 eur, splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (v poradí I. výrok). Vo zvyšnej časti sa žalobu zamietol (v poradí II. výrok). Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 96,77 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 153,46 eur (v poradí III. výrok).

V odôvodnení rozsudku (vo vzťahu k II. výroku, ktorý bol napadnutý odvolaním) okresný súd uviedol, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 09.04.1997 zmluvu o bežnom účte, keď na základe návrhu žalovaného zo dňa 09.06.2005 uzavreli účastníci konania i zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania na bežnom účte formou poskytnutia debetného limitu vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eura). Poskytnutie kontokorentného úveru, ani jeho výška, neboli medzi účastníkmi sporné. Žalovaný rovnako nespochybnil výšku žalovanej sumy. Vzhľadom na charakter zmluvy sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú. Nakoľko žalovanému bolo poskytnuté povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte iným spôsobom ako na kreditnú kartu, nevzťahuje sa na zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobca však neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenej istine vo výške 184,45 eur. I napriek výzve súdu, žalobca nedoplnil žalobu o skutkové tvrdenia obsahujúce špecifikáciu označenej sumy, a to uvedením jej položiek, neoznačil a nepredložil tiež dôkazy, ktoré by dôvodnosť tohto jeho nároku preukázali. Žalobu žalobcu zamietol i v časti uplatneného úroku vo výške 16,9 % ročne zo sumy 3.503,84 eur za čas od 26.03.2011 do zaplatenia, nakoľko nemal preukázanú dôvodnosť tohto nároku. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že zmluvný úrok

prislucha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva z ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej už len „ObZ“), podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Nakoľko dňa 16.03.2011 žalobca odstúpil od zmluvy a súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie zostatku povoleného prečerpania v lehote 3 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy, prihládajúc k obvyklej dobe poštovej prepravy zásielok, mal okresný súd za to, že dňa 26.03.2011 bol už dlh žalovaného nepochybne splatný a preto žalobcovi po splatnosti dlhu úroky už neprislúchajú.

Proti zamietajúcej časti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho v tejto časti navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že žalovaný nepochybne prečerpal na svojom účte finančné prostriedky vo výške 3.503,84 eur. Podľa bodu 3 Podmienok zriadenia a vedenia služby sa zaviazal splatiť dlžnú sumu spolu s úrokmi. Žalovanému boli známe ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok a po vypovedaní zmluvy bol žalovaný oboznámený s tým, že mu bude zrušený účet a že má voči žalobcovi debetný zostatok. Žalobca ako banka je oprávnená podľa Všeobecných obchodných podmienok (ďalej už len „VOP“) účtovať poplatky v zmysle platného Sadzobníka poplatkov. Sadzobník obsahuje v časti D úrokovú sadzbu vo výške 16,9 % ročne. Z uvedeného dôvodu je jeho nárok na úrok vo výške 16,9 % ročne oprávnený.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že žalobca v žalobnom návrhu tvrdí, že podľa výpisu z účtu odporcu zo dňa 25.03.2011 je výška debetného zostatku 3.503,84 eur. V odstúpení od zmluvy zo dňa 16.03.2011 sa uvádza, že aktuálna výška debetného zostatku je 3.455,04 eur. Žalovaný nemal výhrady proti žalobnému návrhu, ani voči výške uplatneného nároku. V rámci výpovede na pojednávaní konanom dňa 25.04.2013 poukazoval len na skutočnosť, že bol nezamestnaný a toho času pracuje ako advokátsky koncipient len za minimálnu mzdu. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na úrok vo výške 16,9 % ročne zo sumy 3.503,84 eur od 26.03.2011 do zaplatenia, žalobca sa v žalobe odvolával na bod 10. Podmienok zriadenia a vedenia služby „povolené prečerpanie na osobnom účte“, ktorý Sadzobník platný od 01.03.2011 k žalobe i pripojil. Ohľadne sumy 184,45 eur, ktorý nárok okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol, žalobca tento nárok špecifikoval ako súčasť nároku na zaplatenie sumy 3.503,84 eur.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nemožno potom prisvedčiť názoru prvostupňového súdu, že žalobca si vo vzťahu k uplatnenému nároku na úrok z omeškania nesplnil povinnosť tvrdenia v takom rozsahu, aby bolo možné posúdiť jeho dôvodnosť. Pokiaľ okresný súd ďalej uviedol, že žalobcovi po splatnosti dlhu úroky už neprislúchajú, odvolací súd vyhodnotil tieto závery prvostupňového súdu ako nepreskúmateľné, nakoľko okresný súd jednak nemal preukázanú skutočnosť, kedy sa odstúpenie od zmluvy dostalo do dispozície žalovaného (v tomto smere nemožno vychádzať z obvyklej doby poštovej prepravy zásielok) a jednak neuviedol žiadne ustanovenia zákona a z nich vyplývajúce právne úvahy, ktoré by potvrdzovali záver prvostupňového súdu, že žalobcovi po splatnosti dlhu už úroky neprislúchajú.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zistenia rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku, ktorým bol návrh žalobcu vo zvyšnej časti zamietnutý, zrušil, zároveň zrušil i od tohto výroku závislý výrok o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.